

POSTANOWIENIE

Dnia 30 stycznia 2018 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

Przewodniczący: SSN Krzysztof Cesarz

Sędziowie SN: Jerzy Grubba (sprawozdawca)

Przemysław Kalinowski

na posiedzeniu w trybie art. 4 ust.1 i 2 oraz art. 8 ust.1 ustawy z dnia 17 czerwca 2004 r. o skardze na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu przygotowawczym prowadzonym lub nadzorowanym przez prokuratora i postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki po rozpoznaniu w dniu 30 stycznia 2018r.

sprawy skargi **B. K.**

na przewlekłość prowadzenia postępowania przed Sądem Apelacyjnym w [...],
na podstawie art. 430§1 k.p.k.

p o s t a n o w i ł:

- skargę pozostawić bez rozpoznana,**
- zwalnia skazanego od ponoszenia kosztów postępowania skargowego obciążając nimi Skarb Państwa.**

UZASADNIENIE

Zasadniczą kwestią wymagającą rozstrzygnięcia już na wstępie niniejszych rozważań jest ustalenie, czy złożona przez skazanego skarga na przewlekłość postępowania, jest w świetle obowiązujących przepisów w ogóle dopuszczalna.

Skarga niniejsza dotyczy przewlekłości postępowania sądowego, do której miało dojść w ocenie skarżącego, na etapie sporządzania uzasadnienia wyroku przez Sąd Apelacyjny, a więc już po prawomocnym zakończeniu postępowania karnego.

Zgodnie z dyspozycją art. 5 ust.1 ustawy z dnia 17 czerwca 2004 r. o skardze na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu przygotowawczym prowadzonym lub nadzorowanym przez prokuratora i postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki (j.t. Dz. U. z 2016r., poz. 1259): „*skargę o stwierdzenie, że w postępowaniu, którego skarga dotyczy, nastąpiła przewlekłość postępowania, **wnosi się w toku postępowania w sprawie***”. Bezspornie, jako postępowanie sądowe (skarga nie dotyczy tu postępowania przygotowawczego ani wykonawczego) rozumieć należy etap procesu liczony od daty wpływu aktu oskarżenia aż do czasu uprawomocnienia się wyroku (postanowienia) rozstrzygającego sprawę co do istoty.

Przy tak rozumianym zakresie czasowym skarżenia przewlekłości postępowania, przyjąć należałoby, że skarga złożona po wydaniu wyroku przez sąd odwoławczy jest niedopuszczalna z mocy ustawy.

Taka też jest ugruntowana w tej materii linia orzecznicza Sądu Najwyższego.

W uchwale 7 sędziów Sądu Najwyższego z dnia 28 marca 2013r. sygn.. akt III SPZP 1/13 (OSNP z 2013r., nr 23-24, poz.292) stwierdzono, że: „*w postępowaniu ze skargi na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki ocenie pod kątem przewlekłości podlegają zarzuty skarżącego odnoszące się do przebiegu postępowania, **od jego wszczęcia do prawomocnego zakończenia**, niezależnie od tego, na jakim etapie tego postępowania skarga została wniesiona (art.5 ust.1 ustawy z dnia 17 czerwca 2004r. o skardze na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu przygotowawczym prowadzonym lub nadzorowanym przez prokuratora i postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki)*” (j.t. Dz. U. z 2016r., poz. 1259).

Jak podkreślono w uzasadnieniu tej uchwały: „*Już sam tytuł ustawy świadczy o tym, że jej regulacje dotyczą naruszenia prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu sądowym (w postępowaniu przygotowawczym prowadzonym lub nadzorowanym przez prokuratora) bez nieuzasadnionej zwłoki, co wprost nawiązuje do realizacji konstytucyjnego prawa do rozpatrzenia sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki, a zatem uzyskania wiążącego rozstrzygnięcia sprawy przez sąd. Z tytułem ustawy wiąże się wprost przepis art. 1 ust. 1 określający*

przedmiot ustawy jako uregulowanie zasad i trybu wnoszenia oraz rozpoznawania skargi strony, której prawo do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki zostało naruszone na skutek działania lub bezczynności sądu, z czym z kolei koresponduje treść art. 2 ust. 1 ustawy, w myśl którego strona może wnieść skargę na naruszenie jej prawa do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki, jeżeli postępowanie w sprawie trwa dłużej, niż to konieczne dla wyjaśnienia tych okoliczności faktycznych i prawnych, które są istotne dla rozstrzygnięcia sprawy. Pod używanym przez ten przepis sformułowaniem "rozstrzygnięcie sprawy" należy przy tym rozumieć prawomocne jej zakończenie, nie tylko z uwagi na przedmiot ustawy, ale także biorąc pod uwagę okoliczności podlegające ocenie z punktu widzenia naruszenia prawa strony do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki, którymi w myśl art. 2 ust. 2 ustawy są w szczególności terminowość i prawidłowość czynności podjętych przez sąd w celu wydania w sprawie rozstrzygnięcia co do istoty".

Ponieważ cytowana uchwała, a w szczególności wyrażony w niej pogląd co do omawianej kwestii zachowały swą aktualność, również w niniejszej sprawie, należy przyjąć, że nie ma żadnych powodów do zmiany przedstawionego stanowiska i odmiennego rozstrzygnięcia tego zagadnienia.

Kierując się przedstawionymi wyżej względami, Sąd Najwyższy orzekł o pozostawieniu niniejszej skargi bez rozpoznania, jako niedopuszczalnej z mocy ustawy.